

Ale Honza se ani nehnul a jenom nohou ukázal k polici, kde byly buchtý ve velkém kamenném hrnci.

„Tak tě tou berlou přetáhnu, kluku líná, že vyskočíš až do stropu!“ rozzlobil se dědeček. „Já bych se tě o tu buchtu neprosil, ale co je předpověděno, to se musí vyplnit! — No jo, vždyť jsem to čekal! Jsou tu už jen samé tvarohové a maková ani jedna! Milion švábů, to jsem vlezl zas jednou do pěkné pohádky! Sbohem! Má úcta, nazdar, pozdrav pámbu!“

„A kde je ten divotvornej meč?“ volal Honza za dědečkem.

„To se ví, já ti za takovou připálenou buchtu hned navalím divotvornej meč! Ani mě nenapadne. Dáš drakovi jednu za uši a bude to taky dobré!“

Teď se líný Honza přece jen trochu rozzlobil: „A to jste dobrotivej dědeček z pohádky?“ rozkřikl se z pece za dědečkem.

Ale dědeček už zmizel a Honza za chvíli už zase o ničem nevěděl.

